

Bospop 2016: quality time

Weert stond dit weekeinde in het teken van Bospop. Na weken van gevloek op het weer was het de afgelopen dagen ideaal festivalweer. Daar kwam nog bij dat het affiche klinkende namen bevatte. Niet alleen van de gevestigde orde, waarmee Bospop bekend is geworden, maar ook beginnend talent of groepen die de jeugd aanspreken en zo zorgen voor een afscheid van het klassieke imago. Resultaat: een nieuw bezoekersrecord.

Door Jan Lormans

Gedurfd was zaterdagmiddag zeker de combinatie tussen Vido en het volledige orkest van harmonie St. Antonius. De Carmina Burana van Carl Orff fungeerde als opmaat voor een verrassend en geslaagd optreden. Het trioetje Ierland later op de middag was van gemengd niveau. The Waterboys bleken ook op het grote podium goed uit de verf te kunnen komen en hun folk kenmerkte zich deze keer door stevige beats en een snerpemde fiddle. Hun alltime favourite The Whole of the Moon werd in een lekker zomers jasje met sleurende hammond gegoten. De van origine Amerikaanse band Flogging Molly met in hun midden de Ierse zanger Dave King bracht daarna een deinende massa in extase. Letterlijk terug van weggeweest: Walter Trout, na een levertransplantatie ettelijke kilootjes minder, bracht in het nummer Say Goodbye to the Blues een hommage

Rasartiest Seal knalde als vanouds. (Foto Cord Beckmann)

aan B.B. King (Say hello to Lucille) en zette de tent op stelten. Puik optreden, net als dat van de Zweedse Maria Mena, die explosief van start ging en haar eerste hit You're the Only One de menigte in stuiterte. Seal, die in de ochtenduren al joggend het buitengebied van Weert verkende, knalde meteen met Crazy en Killer. Het Amerikaanse showelement werd niet verloochend en uitgesponnen versies van zijn meest bekende nummers werden over het publiek

uitgestrooid. De Belgische Selah Sue bracht rap, soul en swing in een tempo dat leek op een intercity door de Kempen. Wat een vakvrouw: dan enorm, dan heel klein. Het nummer I won't go for more bracht de tent in extase. Afsluiter van de zaterdag was de 56-jarige Nena. In uptempo zong zij Hast du etwas Zeit für mich? Zij had in ieder geval alle tijd om haar 99 ballonnen te laten opstijgen om in de geprogrammeerde toegift twee keer Irgendwie, irgendwo, irgend-

wann te brengen, een keer in een rockversie en pal er achteraan in een zalig reggaejasje. De Nederlandse Def Americans brachten een tribute aan Johnny Cash die er zijn mocht. Alle hits kwamen voorbij en zorgden voor een lekkere binnenkomer in de zondagse tent. De Belgisch-Amerikaanse singer-songwriter Trixie Whitley bracht op het hoofdpodium een memorabele set met oud en nieuw materiaal. Breathe you in my Dreams was adembenemend en het veld was

muisjestil. De Nederlandse band The Howlin' speelde fris van de lever. Broer en zus Gaerthe speelden lekker in het gehoor liggende harmonieuze nummers en kregen de tent aan het dansen.

Counting Crows zorgde voor een pakkend optreden. Deze geoliede machine deed wat ze moest doen: zichzelf en het publiek amuseren. Elvis Costello liet het luisterliedjesrepertoire grotendeels achterwege en bracht veel funk, soul en rhythm. The House that Jack Built stond als een huis. Festivalmuziek zoals je die mag verwachten. De country van de Duitse Bosshoss kreeg nog een extra verrassingsmoment door de inbreng van Ilse de Lange bij Jolene. Het publiek was klaar voor de ultieme loungemuziek van The Mavericks: Let the Sunshine werd naadloos gevolgd door een combi van Guantanamo en Twist and Shout. Probleemloze digestie. Klaar om je op te maken voor een gitaarvirtuoos van de eerste orde, Steve Vai. Magistraal wat die vent uit de snarenbak tovert. Het geluid van Carlos Santana is onmiskenbaar, met een hoofdrol voor zijn percussiegroep, waardoor je niet stil kunt blijven staan. Natuurlijk komen klassiekers als Sampa Pa Ti en Black Magic Woman voorbij, maar ook de medleys met daarin Roxanne (Police) zorgen voor een dankbaar publiek. Neerlands lievelingen van dit moment Kensington mochten Bospop afsluiten. Ze deden dit met een kwalitatief hoogstandje en zorgden zo voor een publiek dat met een tevreden gevoel naar huis ging.

Bezoekersrecord

Weert stond afgelopen weekeinde in het teken van Bospop. Na weken van gevloek op het weer was het de afgelopen dagen ideaal festivalweer. Daar kwam nog bij dat het affiche klinkende namen bevatte. Niet alleen van de gevestigde orde (Seal, Nena, Santana), waarmee Bospop bekend is geworden, maar ook beginnend talent of groepen die de jeugd aanspreken en zo zorgen voor een afscheid van het klassieke imago. Resultaat: een nieuw bezoekersrecord. Kijk voor een uitgebreide fotoreportage op de website gezien.nl/roermond (in beeld). (Foto's Cord Beckmann)

